

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2019/2109 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, καθόσον με αυτήν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 4 θέση του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/2101 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, καθόσον με αυτόν διατηρείται το όνομα του προσφεύγοντος στην υπ' αριθ. 4 θέση του παραρτήματος Ia του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005·
- να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', της αποφάσεως 2010/788/ΚΕΠΠΑ και του άρθρου 2β, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1183/2005/ΕΚ·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι κατ' ουσίαν ταυτίζονται ή είναι παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-95/20, Kazembe Musonda κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2020 — PT Wilmar Bioenergi Indonesia κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-111/20)

(2020/C 129/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Medan, Ινδονησία), PT Wilmar Nabati Indonesia (Medan), PT Multi Nabati Sulawesi (Sulawesi Utara, Ινδονησία) (εκπρόσωποι: P. Vander Schueren και E. Gergondet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/2092 της Επιτροπής της 28ης Νοεμβρίου 2019 για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές βιοντίξελ καταγωγής Ινδονησίας (1), καθόσον αφορά τις προσφεύγουσες·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλουν ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενήργησε κατά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο i, του άρθρου 3, παράγραφος 2 και του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1037 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: βασικός κανονισμός) και υπέπεσε σε πολλαπλά σφάλματα εκτιμήσεως, καθόσον, αφενός, έκρινε ότι τα ποσά που καταβλήθηκαν στο Oil Palm Plantation Fund συνιστούν αντισταθμίσιμες επιδοτήσεις και, αφετέρου, δεν προσάρμοσε ούτε το κέρδος που φέρεται να αποκόμισαν οι προσφεύγουσες για τις εκπτώσεις, ούτε τις δαπάνες μεταφοράς και πιστώσεων που προέκυψαν προκειμένου να ληφθούν οι υποτιθέμενες επιδοτήσεις.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλουν ότι η καθής παρέβη το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο iv, το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', το άρθρο 3, παράγραφος 2, το άρθρο 6, στοιχείο δ', και το άρθρο 28, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, καθόσον έκρινε ότι υπήρξε κρατική ενίσχυση για την αγορά ακατέργαστου φοινικέλαιου έναντι τιμήματος χαμηλότερου του ενδεδειγμένου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλουν ότι η καθής υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού, καθόσον έκρινε ότι υπήρχε κίνδυνος προκλήσεως σοβαρής ζημίας στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλουν ότι η καθής παρέβη το άρθρο 8, παράγραφοι 5 και 6, του βασικού κανονισμού και υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, καθόσον έκρινε ότι οι εισαγωγές από την Ινδονησία ενέχουν κίνδυνο σοβαρής ζημίας για τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης, και παρέβλεψε τις επιπτώσεις των εισαγωγών από την Αργεντινή.

(¹) ΕΕ 2019, L 317, σ. 42.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2020 — BSEF κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-113/20)

(2020/C 129/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Bromine Science Environmental Forum (BSEF) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: R. Cana, E. Mullier και H. Widemann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/2021 της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 2019, για τον καθορισμό απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού για ηλεκτρονικές διατάξεις απεικόνισης σύμφωνα με την οδηγία 2009/125/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1275/2008 της Επιτροπής και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 642/2009 της Επιτροπής, καθόσον απαγορεύει τα αλογονωμένα επιβραδυντικά φλόγας
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας τον επίδικο κανονισμό, παρέβη το άρθρο 1, παράγραφος 4 και το άρθρο 15, παράγραφος 2, στοιχείο γ', σημείο i, της οδηγίας οικολογικού σχεδιασμού (¹), ενήργησε καθ' υπέρβαση εξουσίας και υπερέβη τα όρια των αρμοδιοτήτων της, καθώς και παρεμπόδιζε την πρακτική αποτελεσματικότητα άλλων νομοθετικών μέτρων της ΕΕ.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνάς του απαγορεύοντας, μέσω του επίδικου κανονισμού, τα αλογονωμένα επιβραδυντικά φλόγας για χρήση σε ηλεκτρονικές διατάξεις απεικόνισης.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και δεν έλαβε υπόψη όλες τις πληροφορίες, παρέβη το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας οικολογικού σχεδιασμού και την υποχρέωσή της να προβεί σε κατάλληλη εκτίμηση επιπτώσεων απαγορεύοντας, μέσω του επίδικου κανονισμού, τα αλογονωμένα επιβραδυντικά φλόγας.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι ο επίδικος κανονισμός παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον θέτει το προσφεύγον σε κατάσταση νομικής αβεβαιότητας.